

HOJKAĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* hojk(a)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wydawać okrzyk wyrażający jakiś stan uczuciowy; tu w objaśnieniu łacińskiego int heus: Heus, adverbium vocantis. hoi. ʹō. – Choicam. Calep 481a.

BZ